

Wall Street Journal kräver krig mot Venezuela

WSJ. Foto: Creative Commons

Wall Street Journal manar till krig mot Venezuela

En av USAs mest inflytelserika tidningar kräver att USA anfaller Venezuela. WSJ kan ses som USA-oligarkins språkrör och här råder ingen tvekan; USA behöver Venezuelas olja.

I artikeln görs också en repetition över händelserna i samband med valet 2024 i Venezuela och västs påståenden om valfusk.

The Wall Street Journal, grundad 1889, är den största tidningen i USA när det gäller tryckt upplaga och den näst största (efter The New York Times) när det gäller digital upplaga, med 4,15 miljoner digitala prenumeranter. Den anses vara en referens Tidning, vilket i Wikipedia definieras som en stor nationell tidning med stor upplaga vars redaktionella och nyhetsinsamlade funktioner anses vara auktoritativa och oberoende.

I artikeln 'The High Stakes in Venezuela: Trump chose this showdown with Maduro, and only one will win' (Höga insatser i Venezuela: Trump valde denna kraftmätning med Maduro, och bara en kommer att vinna), publicerad av ledarredaktionen den 1 december 2025, avslöjar tidningen en vinnar-förlorarmentalitet i internationella relationer. Artikeln inleds med påståendet: 'President Trump befinner sig i en kraftmätning med höga insatser mot Venezuelas Nicolás Maduro. ... En av de två presidenterna kommer att förlora, och det blir Trump om Maduro inte avsätts på ett eller annat sätt.' Redaktionen går vidare och hävdar: 'Om Trump drar tillbaka sin karibiska flotta medan Maduro fortfarande är vid makten, kommer den venezuelanske starke mannen att ha vunnit. Världen kommer att se att han kunde stå upp mot USA:s makt på jänkarnas bakgård.'

Ledaren erkänner att Trump-administrationen har hävdat att dess samling av marina styrkor i Karibien har till syfte att bekämpa narkotikakarteller, men ledaren anser att detta påstående inte är något annat än en politisk täckmantel. Den hävdar att man inte behöver en stor militär mobilisering för att spränga narkotikabåtar och förutser därmed inte den nationella säkerhetsstrategi som administrationen offentliggjorde den 3 december, där man betonade en omorientering av USA:s nationella säkerhetspolitik för att prioritera västra halvklotet.

Ledaren konstaterar att om Maduro vägrar att avgå och söka skydd i ett annat land, kan president Trump tvingas vidta direkta militära åtgärder för att avsätta diktatorn. Den hävdar att trots inrikespolitiska risker ligger det i USA:s nationella intresse att avsätta Maduro, med tanke på hur han har spridit flyktingar och kaos i regionen. Den hävdar att avsättandet av Maduro inte bör betraktas som en kupp av USA, eftersom venezuelanerna med överväldigande majoritet röstade för oppositionen i presidentvalet 2024, men Maduro vägrade att avträda makten. Att avsätta honom till förmån för den valda presidenten skulle återställa demokratin. [dubbelt sic].

Enligt medlemmarna i redaktionskommittén får USA:s regering inte låta Maduro vinna. Om Maduro vägrar att avgå och Trump drar sig för att avsätta honom, kommer Trump och USA:s trovärdighet att bli förlorarna. Trump valde denna kraftmätning, och det kommer att kosta USA och regionen dyrt om Maduro går segrande ur striden.

Som läsaren förstår är premissen för WSJ:s ledare att Maduro är en diktator som hålls vid makten genom bedrägliga medel. Låt oss titta på fakta.

Nicolás Maduro omvaldes till president i Venezuela den 28 juli 2024 med 51,2 % av rösterna och besegrade den högerextreme kandidaten Edmundo González, som fick 44,2 %. Maduro var kandidat för en koalition av tretton politiska organisationer som kallas Gran Polo Patriótico Simón Bolívar, samt ledare för Venezuelas enade socialistiska parti PSUV. Åtta andra kandidater ? däribland kandidater från höger, center-höger och center-vänster ? fick 4,6 % av rösterna. Totalt röstade 21 620 705 medborgare ? ett valdeltagande på 59 %. Totalt deltog tio presidentkandidater, trettio politiska partier och 1 300 internationella och nationella observatörer.

Val i Venezuela administreras av Nationella valrådet, en oberoende myndighet som inrättades av den bolivarianska revolutionen. Valsystemet kännetecknas av att medborgarna har god tillgång till vallokaler och att väljarna identifieras tydligt. Väljarna avger både en elektronisk röst och en pappersröstsedel, vilket möjliggör en dubbelkontroll av rösträkningen. Verifieringen av det totala valresultatet sker automatiskt i 54 % av vallokalerna, som väljs ut slumpmässigt.

Den senaste av flera av USA:s planer för att destabilisera det venezuelanska politiska systemet kom till kännedom två dagar före valet 2024, när anklagelser om valfusk framfördes, vilket banade väg för att resultaten inte skulle erkännas och för våld från fascistiska gäng, finansierade av venezuelaner från Miami och Spanien, enligt journalisten Francisco Arias Fernández. Planen innebar att valresultatet inte skulle erkännas efter tillkännagivandet av Maduros seger, med medverkan av den USA-kontrollerade Amerikanska samarbetsorganisationen OAS och USA:s allierade i regionen. Den högerextrema ledaren María Corina Machado, som sponsras av utländsk mediebevakning och utländskt ekonomiskt stöd, planerade att flytta till Argentina, där hon skulle inrätta en kommandopost medan statskuppen pågick, för att söka politiskt-diplomatiskt stöd. Planen förutsatte stöd från de stora medierna, och Arias Fernández nämner specifikt The New York Times, CNN, AP, Voice of America, Euronews, BBC, tyska DW och de spanska tidningarna El País och El Mundo.

I enlighet med planen hävdade oppositionen den 29 juli att valfusk hade förekommit. Marina Corina Machado meddelade att hon hade tillgång till valresultat som visade att González hade fått 70 % av rösterna, men hon offentliggjorde inte den information som hon påstod sig ha. I detta ogrundade påstående om valfusk fick oppositionen i Venezuela stöd av västerländska medier, precis som planen förutsåg. Washington Post publicerade till exempel den 30 juli en artikel som gav trovärdighet åt oppositionens påståenden om fusk och citerade demonstranter på gatorna. Den nämnde inte rapporterna från internationella observatörer. På samma sätt skrevs en artikel i The New York Times, ?Venezuela's Election Was Deeply Flawed? (Venezuelas val var djupt bristfälligt), med den rådande västerländska etnocentriska berättelsen som utgår från att nationer som strävar efter oberoende från USA:s styre är auktoritära, och ignorerar dessa nationers historiska kamp mot USA:s imperialism och USA:s kontroll över deras naturresurser och ekonomier.

Måndagen den 29 juli hölls protester för att uttrycka missnöje med resultatet. Oppositionen hävdade att det var spontana demonstrationer mot påstått valfusk. Den venezuelanska nyhetskanalen Telesur rapporterade dock att vissa demonstranter, många med kriminellt förflutet, fick 150 dollar i betalning. Det rapporterades om våld, bland annat att sjukhus, apotek och radiostationer satts i brand, vägar blockerats och bussar med internationella valobservatörer attackerats. Telesur rapporterade, med videoklipp från reportrar på plats, att gatorna där demonstrationerna hade hållits var lugna och normala redan vid midnatt. Från och med tisdagen den 30 juli började folkmassor dyka upp för att stödja Maduro och valprocessen.

Den venezuelanske analytikern Luigino Bracci förklarade att valen i Venezuela är automatiserade. När en medborgare röstar i en röstmaskin skriver maskinen ut ett kvitto som väljaren lägger i en låda. Det finns alltså ett dubbelt räkningsystem, där maskinen håller reda på varje röst och skriver ut en sammanställning av rösterna, samtidigt som valförrättarna och observatörer från de politiska partierna kontrollerar att maskinens rapport över rösterna stämmer överens med sammanställningen av de utskrivna kvittona. Maskinen rapporterar resultaten till ett av två räknecenter hos Nationella valrådet, CNE.

Bracci noterade att CNE under de senaste tjugo åren har publicerat resultaten från varje vallokal på sin webbplats, vilket gör rösterna

transparenta och gör det möjligt för observatörer som representerar de politiska partierna att verifiera resultaten med sina observationer från vallokalerna. Publiceringen av resultaten sker vanligtvis några timmar efter att den första valrapporten har offentliggjorts. Resultaten kunde dock inte verifieras på detta sätt när det gäller presidentvalet den 28 juli, eftersom det hade skett en cyberattack mot CNE:s dataöverföringssystem, vilket CNE:s ordförande Elvis Amoroso meddelade när han tillkännagav valresultaten kl. 00.13 den 29 juli. Han påpekade att cyberattacken fördröjde överföringen av information till räknecentralerna.

Efter CNE:s tillkännagivande begav sig president Maduro till Högsta domstolen för att begära en utredning och att alla kandidater och Nationella valrådet skulle kallas in och uppmanas att lämna in alla nödvändiga handlingar och dokument. Maduro lovade också att räkneprotokollen från hans partis vittnen skulle läggas fram. Maduro förklarade att han sökte högsta domstolens skydd mot falska anklagelser om valfusk från den extremhögeropposition som hade anlitat fascistiska och kriminella gäng för att utföra våldsamma handlingar i en destabiliseringsstrategi som stöddes USA:s regering.

I enlighet med presidentens begäran kallade högsta domstolens valkammare, som enligt konstitutionen har befogenhet att avgöra sådana frågor, de tio kandidaterna att inställa sig, och nio av dem gjorde det den 2 augusti. Edmundo González, på vars vägnar anklagelser om valfusk hade framförts sedan den 29 juli, var den ende av de tio kandidaterna som inte inställde sig inför domstolen.

Oppositionens påstående om valfusk väckte misstanken att någon hade manipulerat maskinerna för att skriva ut röstsedlar med siffror som gynnade regeringen. Víctor Theoktisto, professor i datavetenskap vid Simón Bolívar-universitetet, som hade varit rådgivare vid utvecklingen av landets automatiserade valsystem, påpekade att det automatiserade valsystemet är utformat med ett flertal säkerhetskontroller, så att varje manipulerad eller modifierad röstsedel skulle ha en QR-kod eller ?hash? som skiljer sig från den unika koden på originalet, vilket skulle kunna upptäckas genom en undersökning. Av denna anledning bör frågan om valfusk lösas genom Högsta domstolen, där alla parter lägger fram vad de har, vilket CNE gjorde i enlighet med Maduros begäran. Oppositionen bör lägga fram sina bevis och sin sak för domstolen, hävdade Theoktisto. ?Det faktum att González inte inställde sig inför valkammaren i fredags väcker många frågor. Om de har bevis, varför ifrågasätter de inte valet inför rätt instans? Är de villiga att låta sina valbevis verifieras? ... Oppositionen måste ifrågasätta resultaten inför Högsta domstolen, inte i den allmänna opinionen eller internationella medier.?

Theoktisto noterade vidare att det finns hackningstekniker som kan bromsa CNE:s process genom att störa anslutningarna, även om de inte kan ändra de faktiska rösträkningarna. Han observerade vidare att attackerna mot CNE:s webbplats var så många att de sannolikt involverade hackningskällor utanför landet, med stöd från lokala aktörer. Han noterade att ?en statlig aktör är oundgänglig? för en attack av denna omfattning, och han trodde att en fientlig regering var inblandad. Men alla sådana frågor måste utredas, betonade han.

Efter den 30 juli drog sig västerländska medier tillbaka från området och publicerade få artiklar efter det datumet. Och Biden-administrationen började göra motstridiga uttalanden och drog sig tillbaka från att erkänna oppositionskandidaten som vinnare av valet och som den verkliga statschefen i Venezuela. Under tiden hade Maduro-regeringen full kontroll över Venezuela, och den nationella valkommissionen genomförde en fullständig granskning av rösterna, i enlighet med den venezuelanska konstitutionen och regeringens begäran. Det hölls fredliga offentliga evenemang till stöd för regeringen, och åklagarmyndigheten vidtog rättsliga åtgärder mot dem som brutit mot lagen genom att försöka främja destabilisering.

Den 22 augusti 2024 bekräftade valkammaren vid Venezuelas högsta domstol, som enligt konstitutionen har till uppgift att avgöra valfrågor, Nicolas Maduro som vinnare av presidentvalet den 28 juli. Vid en presskonferens med deltagande av regeringsföreträdare, diplomatiska representanter och pressen inledde Högsta domstolens domare Caryslija Rodríguez med att bekräfta valkammarens behörighet i frågan och påpekade att de senaste valprocesserna i Brasilien, Mexiko och USA slutligen avgjordes genom domstolsbeslut. Rodríguez fortsatte på presskonferensen med att läsa upp domstolens dom. I domen angavs att en grupp nationella och internationella experter hade genomfört en granskning, med högsta tekniska standard, av de röstningsprotokoll som hade lämnats in av valpartierna och kandidaterna. I domen fastslogs att undersökningen visade att röstningsprotokollen helt överensstämde med uppgifterna från Nationella valrådets räknecentraler, som hade förklarat Maduro som vinnare med 52 procent av rösterna, mot 43 procent för Edmundo González. I domen ålades dessutom Nationella valrådet att offentliggöra det slutliga resultatet i den nationella officiella tidningen före den 28 augusti, som är den tidsfrist som fastställts i Venezuelas valförfaranden. Domare

Rodríguez fastslog också att oppositionskandidaten Edmundo González hade gjort sig skyldig till domstolsförakt genom att inte inställa sig till domstolens kallelse och genom att inte lämna in begärda bevis. Hon uppmanade också riksåklagaren Tarek William Saab att inleda utredningar om eventuellt brottsligt beteende, inklusive usurpation av statliga funktioner, förfalskning av dokument och uppvigling till våld.

Chávez och Maduros regeringar har genomfört mer än trettio nationella val, antingen landsomfattande folkomröstningar, presidentval eller val till den nationella lagstiftande församlingen, och chavisterna har vunnit alla utom två av dem. Denna imponerande process fick före detta president Jimmy Carter att förklara att Venezuela har ett av de bästa valsystemen i världen.

De många valen har dock genomförts i enlighet med reglerna och förfarandena för representativ demokrati, där framgången beror på mobilisering av resurser, särskilt ekonomiska resurser. Därför har Venezuelas Enade socialistiska parti försökt komplettera valen med inrättandet av kommunala råd över hela landet. De kommunala råden bildas av folket genom öppna församlingar och omfattar cirka 100 familjer i stadsområden och trettio familjer på landsbygden. Kommunråden strävar efter att identifiera och genomföra lokala prioriteringar och projekt med avseende på bostäder, hälsa, vatten eller elektricitet, med fullt och lika deltagande av alla medborgare över femton år och med stöd av en finansiell enhet och en tillsynsenhet. Det långsiktiga målet är att integrera kommunråden med den representativa demokratins strukturer och därmed etablera en 'verklig deltagardemokrati' baserad på begreppet folkmakt från gräsrotsnivå.

Det är uppenbart att redaktionen för The Wall Street Journal accepterar som sanning vad som endast är en sida av en politisk konflikt i Venezuela. Om den sidan hade haft någon giltighet, skulle vi från och med augusti ha sett folket gå ut på gatorna i opposition mot Maduro-regeringen och ge stöd till USA:s aggressiva åtgärder mot Venezuelas regering. Men det är precis tvärtom som har skett. Maduros regering har sedan augusti lyckats mobilisera folket i en stor nationell självförsvarsinsats och förberett nationen och folket på vad som uppfattas som en förestående militär invasion.

Charles McKelvey, nedkortat, 251212 (ZT)

WSJ calls for war against Venezuela

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en tjuga eller valfri summa till

123 589 0975 eller pg 40 54 11 -0

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap

150 kr för pensionärer, arbetslösa och studerande) Samma swish som ovan.